

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

गोसुत्रवौ एति सवैथ्सरोऽर्धमासा मिथुनमर्ध्यतो देवयानेनैव वीर्यन्नयोदश च॥1॥

गावो वा एतथ्सुत्रमासताशृङ्गाः सुतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराथ्स्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः संवथ्सरमाह्वोदतिष्ठन्नराथ्स्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराथ्स्मेति गोसुत्रं वै [1]

संवथ्सरो य एवं विद्वांसः संवथ्सरमुपयन्त्यध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सुत्राभिजितः ह्यस्यै तस्मात्संवथ्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदाप्तमवरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवथ्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदति संवथ्सरः [2]

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः

संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदचङ्गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽ-
 सावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः
 प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो
 भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्धते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
 चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः [3]

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि
 च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे
 एव संवत्सरस्य रूपे आप्रवन्ति ते सः स्थित्या अरिष्ट्या
 उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर
 ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्रायुश्च मध्यतः स्तोमौ
 भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः [4]

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव
 तच्छन्दांस्येव तद्विमोकं यन्त्यथो उभयतो ज्योतिषैव
 षड्हेन सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासन्ते केन
 यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दांसि वै देवयानः पन्था
 गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती
 यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव [5]

तत्प॒था य॑न्ति स॒मा॒न॑ꣳ सा॒मं भ॑वति दे॒वलो॒को
 वै सा॒मं दे॒वलो॒कादे॒व न य॑न्त्य॒न्याअ॑न्या ऋ॒चो
 भ॑वन्ति म॒नुष्य॑लो॒को वा ऋ॒चो म॒नुष्य॑लो॒कादे॒वान्य॑म॒न्यं
 दे॒वलो॒कम॑भ्या॒रोह॑न्तो य॒न्त्यभि॑व॒र्तो ब्र॑ह्मसा॒मम्भ॑वति
 सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्या॒भिवृ॑त्त्या अ॒भिजि॑द्भवति सु॒वर्ग॑स्य
 लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै वि॒श्वजि॑द्भवति वि॒श्वस्य॑ जि॒त्यै मा॑सिमा॒सि
 पृ॒ष्ठान्यु॑प॒ यन्ति मा॑सिमा॒स्यति॑ग्रा॒ह्या गृ॑ह्यन्ते मा॒सिमा॑स्ये॒व
 वी॒र्यं द॑धति मा॒साम्प्रति॑ष्ठित्या उ॒परि॑ष्ठान्मा॒साम्पृ॑ष्ठान्यु॑प॒
 यन्ति॒ तस्मा॑दु॒परि॑ष्ठा॒दोष॑धयः फ॒लं गृ॑ह्णन्ति॥ [6]

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्धे च॥2॥

गा॒वो वा ए॒तथ्स॒न्नमा॑सताशृ॒ङ्गाः स॒तीः शृ॑ङ्गाणि
 सि॒षास॑न्तीस्तासां द॒श मा॑सा निष॑ण्णा आस॒न्नथ
 शृ॒ङ्गाण्य॑जायन्त॒ ता अ॑ब्रुवन्नरा॒थस्मो॑त्ति॒ष्ठामा॑व तं
 का॒मम॑रुथ्समहि॒ येन॒ कामे॑न॒ न्यष॑दामेति॒ तासा॑मु॒ त्वा
 अ॑ब्रुवन्न॒र्धा वा या॑व॒तीर्वा॑सा॒महा ए॒वेमौ द्वा॑द॒शौ मा॑सौ
 सं॒वथ्स॑रꣳ स॒म्पाद्यो॑त्ति॒ष्ठामे॑ति॒ तासा॑म् [7]

द्वा॒द॒शे मा॑सि शृ॒ङ्गाणि॑ प्राव॑र्तन्त श्र॒द्धया॒ वाश्र॑द्धया वा॒ ता

इ॒मा या॒स्तू॒प॒रा उ॒भय्यो॒ वाव॒ ता आ॑र्ध्व॒वन् याश्च॒ शृङ्गा॒ण्यस॑न्वन्
 याश्चो॒र्ज॒म॒वा॒रु॒न्ध॒त॒र्ध्नो॒ति द॒शसु॑ मा॒सू॒त्ति॒ष्ठ॒नृ॒ध्नो॒ति द्वा॒द॒शसु॑ य
 ए॒वं वे॒द प॒देन॒ खलु॒ वा ए॒ते य॑न्ति वि॒न्दति॒ खलु॒ वै प॒देन॒
 यन्त॒द्वा ए॒तदृ॒द्धम॑य॒नन्त॒स्मा॒दे॒तद्गो॒सनि॑॥ [8]

समुद्रं चतुर्भिः शब्दः॥३॥

प्र॒थ॒मे मा॒सि पृ॒ष्ठान्यु॑प॒ यन्ति॒ मध्य॑म॒ उप॑ यन्त्युत्त॒म
 उप॑ यन्ति॒ तदा॑हुर्या॒ वै त्रि॒रेक॒स्याहं॑ उप॒सीद॑न्ति द॒हं
 वै सा॒प॒राभ्यां॑ दो॒हाभ्यां॑ दु॒हेऽथ॒ कुतः॑ सा धो॒र॒ख्यते॒ यां
 द्वा॒द॒श कृ॒त्वं उप॑सीद॒न्तीति॑ सं॒वत्स॑र॒ सम्पा॒द्योत्त॑मे मा॒सि
 स॒कृत्पृ॒ष्ठान्यु॑पैयुस्तद्यज॑माना य॒ज्ञम्प॑शू॒नवं रु॒न्धते॑ स॒मुद्रं॑ वै
 [9]

ए॒तेऽन॑वा॒रम॑पा॒रम्प्र॒ प्लव॑न्ते॒ ये सं॑वत्स॒रमु॑प॒यन्ति॒
 यद्व॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे अ॒न्व॒र्जेयु॑र्यथा॒ मध्ये॑ स॒मुद्र॑स्य॒ प्लव॑म॒न्व॒र्जेयु॑स्ता॒दृत्त
 द॒नु॒त्स॒र्गम्बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒राभ्या॑मि॒त्वा प्र॑ति॒ष्ठां ग॑च्छन्ति॒ सर्वे॑भ्यो॒ वै
 का॒मेभ्यः॑ स॒न्धिर्दु॑हे॒ तद्यज॑मानाः॒ सर्वा॑न्का॒मा॒नवं रु॒न्धते॑॥
 [10]

आदित्यस्तस्येव द्वे च॥४॥

सुमान्यं ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो
 मनुष्यलोकादेव न यन्त्यन्यदन्यत्सामं भवति देवलोको
 वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यम्मनुष्यलोकम्प्रत्यवरोहन्तो
 यन्ति जगतीमग्र उप यन्ति जगतीं वै छन्दांसि
 प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहा बृहत्पृष्ठानि त्रयस्त्रिंशः
 स्तोमास्तस्माज्ज्यायांसं कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्मणो
 गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अव रुन्धत
 आदित्यः [11]

गृह्यत इयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो
 गृह्येते मिथुनत्वाय प्रजात्या अवान्तरं वै दशरात्रेण
 प्रजापतिः प्रजा असृजत यद्दशरात्रो भवति प्रजा एव
 तद्यजमानाः सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः
 सत्रस्यर्द्धिमुवाच यद्दशरात्रो यद्दशरात्रो भवति सत्रस्यर्द्धा
 अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिः॥
 [12]

छन्दोभिरेवैषामवेकात्रविंशतिश्च॥5॥

यदि सोमौ सःसुतौ स्याताममहति रात्रियै

प्रातरनुवाकमुपाकुर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दांसि
 वृद्धे वृषण्वतीम्प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिन्द्रं
 वृद्धेऽथो खल्वाहुः सवनमुखेसवनमुखे कार्येति
 सवनमुखात्सवनमुखादेवैषामिन्द्रं वृद्धे संवेशायोपवेशाय
 गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पङ्क्त्या अभिभूत्यै स्वाहा
 छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवैषाम् [13]

छन्दांसि वृद्धे सजनीयः शस्यं विह्वयः शस्यमगस्त्यस्य
 कयाशुभीयः शस्यमेतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति
 तदेषां वृद्धे यदि प्रातःसवने कलशो दीर्येत वैष्णवीषु
 शिपिविष्टवतीषु स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णुं
 तच्छिपिविष्टमभ्यति रिच्यते तद्विष्णुः शिविपिष्टोऽतिरिक्त
 एवातिरिक्तं दधात्यथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाप्त्वाव रुन्धते
 यदि मध्यंदिने दीर्येत वषट्कारनिधनः सामं कुर्युर्वषट्कारो
 वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवैनद्रमयन्ति यदि तृतीयसवन
 एतदेव॥ [14]

उदच्युद्येऽहरास्वा पञ्चदश च॥6॥

षडहैर्मासान्थसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति षडहैर्हि मासान्थसम्पश्य

मासाँन्थ्सम्पश्यन्त्यमावास्याया मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृजन्त्यमा
 हि मासाँन्थ्सम्पश्यन्ति पौर्णमास्या मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृजन्ति
 पौर्णमास्या हि मासाँन्थ्सम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण आसिञ्चति
 परा स सिञ्चति यः पूर्णादुदचति [15]

प्राणमस्मिन्थ्स दधति यत्पौर्णमास्या मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृजन्त्यमा
 संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति
 यदहर्नोथ्सृजेयुर्यथा दृतिरुपनद्धो विपतत्येव॥ संवत्सरो वि
 पतेदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृजन्ति
 संवत्सरायैव तदुदानं दधति तदनु सत्रिण उत [16]

अनन्ति नार्तिमार्च्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां॥
 सुतो यत्पौर्णमास्या मासाँन्थ्सम्पाद्याहुरुथ्सृजन्ति
 देवानामेव तद्यज्ञेन यज्ञम्प्रत्यवरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं
 छिन्दन्ति यत्पण्डितसंततः॥ सन्तमथाहुरुथ्सृजन्ति
 प्राजापत्यम्पशुमालभन्ते प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेव
 यज्ञः॥ सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सर्वनाद्येऽहः [17]

उथ्सृजन्ति तुरीयं खलु वा एतत्सर्वं यत्साँन्नाय्यय्यँत्साँन्नाय्य
 तेनैव सर्वान्न यन्ति समुपहूय भर्षयन्त्येतत्सोमपीथा

ह्येतर्हि यथायतनं वा एतेषां सवनभाजो देवता गच्छन्ति
येऽहरुथ्सृजन्त्यनुसवनं पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायतनादेव
सवनभाजो देवता अव रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवन
एकादशकपाला- न्माध्यन्दिने सवने द्वादशकपालां स्तृतीयसव
छन्दां स्येवाप्त्वाव रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति
वैश्वदेवं वै तृतीयसवनन्तेनैव तृतीयसवनान्न यन्ति॥ [18]

नादिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति विंशतिश्च॥ 7॥

उथ्सृज्या (३) त्रोथ्सृज्या (३) मिति मीमांसन्ते
ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुथ्सृज्यमेवेत्यमावास्यायां च पौर्णमास्यां
चोथ्सृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव नोथ्सृज्ये
इत्याहुर्ये अवान्तरं यज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका
तस्यामुथ्सृज्यमित्याहुरेष वै मासो विश्व इति नादिष्टम्
[19]

उथ्सृजेयुर्यदादिष्टमुथ्सृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्त्वावे मध्ये
षडहस्यं सम्पद्येत षडहैर्मासान्थ्सम्पाद्य यथ्सप्तममह-
स्तस्मिन्नुथ्सृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेयुरेन्द्रं दधीन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं

वैश्वदेवं द्वादशकपालमग्नेर्वै वसुमतः प्रातःसवनय्यँदग्नये
 वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्भागिनीं
 कुर्वन्ति [20]

सवनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव
 तद्भागधेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै मरुत्वतो माध्यंदिनं
 सवनं यदिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्वपन्ति देवतामेव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सवनमेकादशभिरुपं
 यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनय्यँद्वैश्वदेवं
 द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्भागिनीः कुर्वन्ति
 सवनं द्वादशभिः [21]

उपं यन्ति प्राजापत्यम्पशुमा लभन्ते यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः षण्मासो
 ब्रह्मसामम्भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं
 लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक
 इन्द्रं क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिख्यां
 नो अस्मिन्पुरुहूतं यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुतं
 आयतां षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययवै लोको ज्योतिः

प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति॥
[22]

सदसस्सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यमृत्येकादश च॥४॥

देवानां वा अन्तं जुग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तत्क्रोशेनावारुन्धत तत्क्रोशस्य क्रोशत्वय्यँत्क्रोशेन चात्वालस्यान्तैस्तुवन्ति यज्ञस्यैवान्तं गत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते सत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्तैस्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुपयन्ति प्रजापतेर्हृदयेन हविर्धानेऽन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणमेवास्य गच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः [23]

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गत्वा श्लोकभाजो भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्रायति नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव न पञ्चदश रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम् [24]

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्नय उप

गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत्
 सोऽकामयतासामहं राज्यम्परीयामिति तासां राजनेनैव
 राज्यम्पर्यैत्तद्राजनस्य राजनत्वय्यैद्राजनम्भवति प्रजानामेव
 तद्यजमाना राज्यम्परि यन्ति पञ्चविंशम्भवति प्रजापतेः

[25]

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि
 जयन्ति पञ्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश
 सम्पद्यन्ते दशांखरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
 पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिख्यैव प्रति
 तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया समायन्ति दिग्भ्य एवान्नाद्यं
 सम्भरन्ति ताभिरुद्गातोद्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् [26]

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः
 सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण उत्पतिष्यञ्छिरं
 उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा
 भवन्त्यासन्दीमुद्गाता रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति
 प्लेङ्गं होता नाकस्यैव पृष्ठं रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव
 विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वम्प्रति
 तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य

लोकस्य समष्टौ॥ [27]

व्यूद्धमख्योधुकास्ताः समाम्प्रजाः परमामेव च त्रिंशच्च॥9॥

अ॒र्क्ये॑ण॒ वै स॑हस्र॒शः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ताभ्य॒
इला॑न्दे॒नेरां॑ लू॒ताम॑वा॒रुन्ध॒ यद॑र्क्य॒म्भव॑ति प्र॒जा ए॒व
तद्य॑ज॒मानाः॑ सृजन्त॒ इला॑न्द॒म्भव॑ति प्र॒जाभ्य॑ ए॒व सृ॒ष्टाभ्य॑
इरां॑ लू॒ताम॑व॒ रुन्ध॑ते तस्मा॒द्याः समा॑ः स॒त्रः स॒मृद्धं॑
ख्यो॑धु॒कास्ताः॑ स॒माम्प्र॑जा इष॒ः ह्या॑सा॒मूर्ज॑मा॒दद॑ते याः
समां॑ व्यू॒द्धम॑ख्यो॑धुका॒स्ताः स॒माम्प्र॑जाः [28]

न ह्या॑सा॒मिष॒मूर्ज॑मा॒दद॑त उत्क्रो॒दं कु॑र्वते॒ यथा॑
ब॒न्धान्मु॑मुचा॒ना उत्क्रो॒दं कु॑र्वत॒ एव॑मे॒व तद्य॑ज॒माना
देव॑ब॒न्धान्मु॑मुचा॒ना उत्क्रो॒दं कु॑र्वत॒ इष॒मूर्ज॑मा॒त्मन्द॑धाना
वा॒णः श॑तत॒न्तुर्भ॑वति श॒तायुः॑ पुरु॒षः श॑तेन्द्रि॒य आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॒ये
प्रति॑ तिष्ठन्त्या॒जिं धा॑वन्त्यन॒भिजि॑तस्या॒भिजि॑त्यै
दुन्दु॑भीन्त्स॒माघ्न॑न्ति पर॒मा वा ए॒षा वा॒ग्या दु॑न्दु॒भौ
पर॑मा॒मेव [29]

वाच॑म॒व रु॑न्धते भूमिदुन्दु॒भिमा घ्न॑न्ति॒ यैवे॑मां वाक्प्रवि॑ष्टा
तामे॒वाव॑ रुन्ध॒तेऽथो॑ इ॒मामे॒व ज॑यन्ति॒ सर्वा॑ वाचो॑

वदन्ति॒ सर्वा॑सां वा॒चाम॑वरुद्धा आ॒र्द्रे च॑र्म॒न्याय॑च्छेते
इन्द्रि॒यस्या॑वरुद्धा॒ आन्यः॑ क्रोश॑ति प्रा॒न्यः श॑ंसति॒ य
आ॒क्रोश॑ति पु॒नात्ये॒वैना॒न्त्स स यः प्र॒श॑ंसति॒ पूते॑ष्वे॒वान्नाद्यं॑
दधा॒त्यृषि॑कृतं च [30]

वा ए॒ते दे॒वकृ॑तं च॒ पूर्वे॑र्मा॒सैरव॑ रुन्धते॒ यद्भू॑तेच्छ॒दाः
सामा॑नि॒ भव॑न्त्यु॒भय॑स्यावरुद्धौ॒ यन्ति॒ वा ए॒ते मि॑थुनाद्ये
संव॑त्सरमु॒पय॑न्त्यन्त॒र्वेदि॑ मि॒थुनौ सम्भ॑वत॒स्तेनै॒व मि॑थुनान्न
यन्ति॥ [31]

चर्मैकान्नपञ्चाशत्॥10॥

चर्मा॑व॒ भिन्द॑न्ति पा॒प्मान॑मे॒वैषाम॑व॒ भिन्द॑न्ति मापं
रा॒थ्सी॒र्माति॑ व्या॒थ्सी॒रित्या॑ह॒ सम्प्र॑त्ये॒वैषाम्पा॑प्मान॒मव॑
भिन्द॑न्त्युदकुम्भान॑धिनि॒धाय॑ दा॒स्यो मा॒र्जा॒लीय॑म्परि॒
नृत्य॑न्ति प॒दो नि॑घ्न॒तीरि॑दम्मधुं॒ गाय॑न्त्यो॒ मधु॑ वै
दे॒वानाम्पर॑म॒मन्नाद्य॑म्पर॒ममे॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्ध॑ते प॒दो नि॑
घ्नन्ति॒ मही॒यामे॒वैषु॑ दधति॥ [32]

सर्वैरपन्ते रेभीभ्यः स्वाहा द्वे च॥11॥

पृ॒थि॒व्यै स्वा॒हान्त॑रि॒ख्याय॑ स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॑ सम्प्लोष्य॒ते

स्वाहा॑ सम्प्ल॑व॒मानाय॑ स्वाहा॑ सम्प्लु॑ताय॑ स्वाहा॑ मे॒घायिष्य॑ते
 स्वाहा॑ मे॒घाय॑ते स्वाहा॑ मे॒घिताय॑ स्वाहा॑ मे॒घाय॑ स्वाहा॑
 नीहा॑राय॑ स्वाहा॑ निहा॑कायै॑ स्वाहा॑ प्रास॑चाय॑ स्वाहा॑
 प्रच॑लाकायै॑ स्वाहा॑ वि॒द्योतिष्य॑ते स्वाहा॑ वि॒द्योत॑मानाय॑
 स्वाहा॑ संवि॒द्योत॑मानाय॑ स्वाहा॑ स्तन॑यिष्यते स्वाहा॑ स्तन॑य॑ते
 स्वाहो॑ग्रः॑ स्तन॑य॑ते स्वाहा॑ वर्षि॑ष्यते स्वाहा॑ वर्ष॑ते
 स्वाहा॑भि॒वर्ष॑ते स्वाहा॑ परि॒वर्ष॑ते स्वाहा॑ संव॑र्षते [33]

स्वाहा॑नुव॑र्षते स्वाहा॑ शी॒कायिष्य॑ते स्वाहा॑ शी॒काय॑ते
 स्वाहा॑ शी॒किताय॑ स्वाहा॑ प्रोषि॑ष्यते स्वाहा॑ प्रुष्ण॑ते स्वाहा॑
 परि॒प्रुष्ण॑ते स्वाहो॑द्ग॒हीष्य॑ते स्वाहो॑द्गृ॒ह्णते स्वाहो॑द्गृ॒हीताय॑
 स्वाहा॑ वि॒प्रोष्य॑ते स्वाहा॑ वि॒प्लव॑मानाय॑ स्वाहा॑ वि॒प्लुताय॑
 स्वाहा॑त॒प्स्य॑ते स्वाहा॑त॒प॑ते स्वाहो॑ग्रमा॒तप॑ते स्वाह॑र्भ्यः
 स्वाहा॑ यजु॑र्भ्यः स्वाहा॑ साम॑र्भ्यः स्वाहा॑ङ्गि॑रोभ्यः स्वाहा॑
 वेदे॑र्भ्यः स्वाहा॑ गाथा॑र्भ्यः स्वाहा॑ नारा॑श॒सीभ्यः॑ स्वाहा॑
 रैभी॑र्भ्यः स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ [34]

म॒नु॒स्विने॑ स्वाहा॑ऽना॒त्मने॑ स्वाहा॑ द्वे च॑॥12॥

द॒त्वते॑ स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य॑ स्वाहा॑ प्रा॒णिने॑ स्वाहा॑ऽप्रा॒णाय॑

स्वाहा मुखवते स्वाहाऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहा-
 ऽनासिकाय स्वाहाऽरूपवते स्वाहाऽनरूपिकाय स्वाहा
 कर्णिने स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षवते स्वाहाऽ-
 शीर्षकाय स्वाहा पृथ्वते स्वाहाऽपादकाय स्वाहा प्राणते
 स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते
 स्वाहाऽपश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा
 मनस्विने स्वाहा [35]

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा
 प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा लोमवते स्वाहाऽलोमकाय
 स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वक्काय स्वाहा चर्मवते स्वाहाऽचर्मकाय
 स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसवते
 स्वाहाऽमांसकाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहाऽस्नावकाय
 स्वाहाऽस्थवते स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मज्जवते
 स्वाहाऽमज्जकाय स्वाहाऽङ्गिने स्वाहाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने
 स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ [36]

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ 13॥

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तस्य

य॒ज्ञस्य॑र्द्धे॒ मह्य॑ꣳ संन॑त्या अ॒मुष्मै॑ का॒माया॑युषे त्वा प्रा॒णाय॑
त्वाऽपा॒नाय॑ त्वा व्या॒नाय॑ त्वा व्यु॑ष्ठै त्वा र॒य्यै त्वा रा॑ध॒से
त्वा घो॑षाय त्वा पो॒षाय॑ त्वा रा॒द्धोषा॑य त्वा प्र॒च्युतै॑ त्वा॥

[37]

अ॒ग्नये॑ऽदित्या॒ अनु॑मत्यै स॒प्तच॑त्वारिꣳशत्॥ 14॥

अ॒ग्नये॑ गा॒यत्रा॑य त्रि॒वृते॑ राथं॑तराय वास॒न्ताया॑ष्टाकं॒पाल॑
इन्द्रा॑य त्रैष्टु॒भाय॑ पञ्चद॒शाय॑ बार्ह॑ताय ग्रैष्मा॒यैका॑दशक॒पालो॑
विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒गते॑भ्यः सप्तद॒शेभ्यो॑ वैरू॒पेभ्यो॑
वार्षि॑केभ्यो द्वाद॒शक॑पालो मि॒त्रावरु॑णाभ्या॒मानु॑ष्टुभाभ्यामेक॒-
विꣳशा॒भ्या॑ वैरा॒जाभ्याꣳ शा॒रदा॑भ्याम॒पय॑स्या बृह॒स्पत॑ये
पाङ्का॑य त्रिण॒वाय॑ शा॒क्राय॑ हैम॑न्तिकाय च॒रुः संवि॑त्र
आ॑तिच्छ॒न्दसा॑य त्रयस्त्रिꣳशा॑य रैव॒ताय॑ शैशि॒राय॑
द्वाद॑शक॒पालोऽदि॑त्यै विष्णु॑पत्यै च॒रुर॑ग्नये॒ वैश्वान॑राय॒
द्वाद॑शक॒पालोऽनु॑मत्यै च॒रुः का॒य एक॑कपालः॥ [38]

अशा॑न्तस्सुषु॒वाणे॑नैकच॒त्वारिꣳशच्च॑॥ 15॥

यो वा अ॒ग्राव॑ग्निः प्र॒हिय॑ते यश्च॒ सोमो॑ राजा
तयो॑रेष आ॑ति॒थ्यं यद॑ग्नीषो॒मीयोऽथै॑ष रु॒द्रो यश्ची॑यते

यथ्संचितेऽग्नावेतानि हवींषि न निर्वपेदेष एव
 रुद्रोऽशान्त उपोत्थाय प्रजाम्पशून् यजमानस्याभि मन्येत
 यथ्संचितेऽग्नावेतानि हवींषि निर्वपति भागधेयेनैवैनं
 शमयति नास्य रुद्रोऽशान्तः [39]

उपोत्थाय प्रजाम्पशून्भि मन्यते दशं हवींषि भवन्ति
 नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो
 दशांखरा विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा
 एष छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चेत्तव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि
 निर्वपत्यृतुभिरेवैनं छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः
 सुषुवाणेन [40]

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति
 दिशामभिजित्या एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रसव
 एतया मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा
 मनुर्मनुष्याणामेवम्भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते
 दिग्वंतीः पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥
 [41]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव।
 य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम।
 उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते
 द्यौर्महिमा नख्यत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने
 प्रजापतये स्वाहा॥ [42]

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥ 17॥

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य
 देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा
 विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य
 ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै
 त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ [43]

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ 18॥

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं
 इषव्यं शूरो महारथो जायतान्दोग्ध्रीं धेनुर्वोढाऽ- नङ्गानाशुः
 सप्तिः पुरंधिर्योषा जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य
 वीरो जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न
 ओषधयः पच्यन्ताय्यौगखेमो नः कल्पताम्॥ [44]

वायुस्ते वाजिन् युङ्ङुन् त्वा रंभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारि९शब्॥ 19॥

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान्
वाज्यन्तरिख्यं वायुं युजमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्र९स्तु
सूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्ङुन् त्वा रंभे
स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्ङुन् त्वा रंभे स्वस्ति
मा सम् [45]

पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्ङुन् त्वा रंभे स्वस्ति मा
सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणम्मै द९ह व्यानधृगंसि व्यानम्मै
द९हापानधृगस्यपानम्मै द९ह चख्बुरसि चख्बुर्मयि धेहि
श्रोत्रमसि श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ [46]

जज्ञि बीजमेकत्रि९शत्॥ 20॥

जज्ञि बीजवैर्ष्टा पर्जन्यः पक्ता सस्य९ सुपिप्पला
ओषधयः स्वधिचरणेय९ सूपसदनोऽग्निः स्वध्यख्यमन्तरिख्य९
सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन्
यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रि९शिनो मासाः कृता
ऋतवः शान्तः संवत्सरः॥ [47]

आग्नेयश्चतुर्वि९शतिः॥ 21॥

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः
 पौष्णश्चरु रौद्रश्चरुर्ग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे
 यदि नागच्छेद्ग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं
 आज्यभागः॥ [48]

अग्नयेऽहोमुचं त्रिंशत्॥22॥

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादशकपालो
 मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यामपयस्या वायोसावित्र
 आगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य
 एनोमुग्भ्यः सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो
 द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो
 द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ [49]

अद्भ्यः समनमद्यथा मह्यश्चत्वारि च॥23॥

अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमद्यथाग्निः पृथिव्या
 समनमदेवम्मह्यम्भद्राः संनतयः सं नमन्तु वायवे
 समनमदन्तरिख्याय समनमद्यथा वायुरन्तरिख्येण
 सूर्याय समनमद्विवे समनमद्यथा सूर्यो दिवा चन्द्रमसे
 समनमन्नख्यत्रेभ्यः समनमद्यथा चन्द्रमा नख्यत्रैर्वरुणाय

समनमदृद्ध्यः समनमद्यथा [50]

वरुणोऽद्भिः साम्ने समनमदृचे समनमद्यथा सामर्चा
ब्रह्मणे समनमत्खत्राय समनमद्यथा ब्रह्म खत्रेण राज्ञे
समनमद्विशे समनमद्यथा राजा विशा रथाय समनमदश्वेभ्यः
समनमद्यथा रथोऽश्वैः प्रजापतये समनमद्भूतेभ्यः
समनमद्यथा प्रजापतिर्भूतैः समनमदेवम्मह्यम्भद्राः संनतयः
सं नमन्तु॥ [51]

ये ते चतुश्चत्वारिंशत्॥24॥

ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यासोऽरेणवो वितता अन्तरिख्ये।
तेभिर्नो अद्य पृथिभिः सुगेभी रख्या च नो अधि च देव
ब्रूहि। नमोऽग्नये पृथिविखिते लोकस्पृते लोकमस्मै
यजमानाय देहि नमो वायवेऽन्तरिख्यखिते लोकस्पृते
लोकमस्मै यजमानाय देहि नमः सूर्याय दिविखिते
लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि॥ [52]

व्याप्तमवहुद्वादश च॥25॥

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेद शीर्षण्वान्मेध्यो
भवत्युषा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चख्युर्वतः

प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादा अवान्तरदिशाः पर्श्वोऽहोरात्रे
 निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः संधानान्यृतवोऽङ्गानि
 संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा नखत्राणि रूपन्तारका
 अस्थानि नभो मांसान्योषधयो लोमानि वनस्पतयो बाला
 अग्निर्मुखवैश्वानरो व्यात्तम् [53]

समुद्र उदरमन्तरिखम्पायुर्धावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेषः
 सोमो रेतो यज्जञ्जभ्यते तद्वि द्योतते यद्विधूनुते तथ्स्तनयति
 यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य
 महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनम्महिमा पश्चादनु जायत एतौ
 वै महिमानावश्वमभितः सम्बभूवतुर्हयो देवानवहृदर्वासुरान्
 वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्थ्समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो
 बन्धुः॥ [54]